UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2019/1277 VAN DE COMMISSIE

van 29 juli 2019

tot intrekking van Uitvoeringsbesluit 2012/630/EU van de Commissie betreffende de erkenning van het juridische en toezichtkader van Canada als gelijkwaardig aan de vereisten van Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad inzake ratingbureaus

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake ratingbureaus ([1]), en met name artikel 5, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op grond van artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1060/2009 kan de Commissie een gelijkwaardigheidsbesluit nemen waarin zij verklaart dat het juridische en toezichtkader van een derde land waarborgt dat in dat derde land toegelaten of geregistreerde ratingbureaus voldoen aan juridisch bindende vereisten die gelijkwaardig zijn aan de in die verordening vastgestelde vereisten en dat zij onderworpen zijn aan feitelijk toezicht en effectieve handhaving in dat derde land. Om als gelijkwaardig te worden beschouwd, moet het juridische en toezichtkader ten minste voldoen aan de voorwaarden van artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1060/2009.

(2) Op 5 oktober 2012 heeft de Commissie Uitvoeringsbesluit 2012/630/EU ([2]) vastgesteld, waarin wordt verklaard dat deze drie voorwaarden zijn vervuld en het Canadese juridische en toezichtkader inzake ratingbureaus als gelijkwaardig aan de op dat moment geldende vereisten van Verordening (EG) nr. 1060/2009 wordt beschouwd.

(3) Het Canadese juridische en toezichtkader voldoet nog steeds aan de drie voorwaarden die oorspronkelijk in artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1060/2009 waren neergelegd. Bij Verordening (EU) nr. 462/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) zijn aanvullende vereisten voor in de Unie geregistreerde ratingbureaus ingevoerd, waardoor het juridische en toezichtkader voor die ratingbureaus strenger is geworden. Deze aanvullende vereisten omvatten juridisch bindende regels voor ratingbureaus inzake ratingoutlooks, beheer van belangenconflicten, vertrouwelijkheidsvereisten, de kwaliteit van ratingmethodologieën en de presentatie en openbaarmaking van ratings.

(4) In artikel 2, tweede alinea, punt 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 462/2013 is bepaald dat de aanvullende vereisten met ingang van 1 juni 2018 van toepassing zijn bij de beoordeling van de gelijkwaardigheid van de juridische en toezichtkaders van derde landen.

(5) Op 6 juli 2017 heeft de Canadese toezichthoudende autoriteit een "Notice with proposed amendments to National Instrument 25-101 regarding Designated Rating Organisations" gepubliceerd, waarin staat dat deze wijzigingen noodzakelijk zijn om met nieuwe vereisten voor ratingbureaus in de EU rekening te houden opdat de Unie het Canadese juridische en toezichtkader voor toezicht- en regelgevingsdoeleinden in de Unie als gelijkwaardig blijft erkennen.

(6) Op 13 juli 2017 heeft de Commissie de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) om advies gevraagd over de gelijkwaardigheid van het juridische en toezichtkader van onder meer Canada aan deze bij Verordening (EU) nr. 462/2013 ingevoerde aanvullende vereisten, en om zijn oordeel over het wezenlijke belang van eventuele verschillen.

(7) In haar op 17 november 2017 gepubliceerde technische advies heeft de ESMA aangegeven dat het Canadese juridische en toezichtkader inzake ratingbureaus voldoende bepalingen zou bevatten om aan de doelstellingen van de bij Verordening (EU) nr. 462/2013 ingevoerde aanvullende vereisten te voldoen indien de voorgestelde wijziging in de regelgeving vóór 1 juni 2018 in wetgeving zou worden neergelegd.

([1]) PB L 302 van 17.11.2009, blz. 1.

([2]) Uitvoeringsbesluit 2012/630/EU van de Commissie van 5 oktober 2012 betreffende de erkenning van het juridische en toezichtkader van Canada als gelijkwaardig aan de vereisten van Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad inzake ratingbureaus (PB L 278 van 12.10.2012, blz. 17).

([3]) Verordening (EU) nr. 462/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1060/2009 inzake ratingbureaus (PB L 146 van 31.5.2013, blz. 1).

(8) Op 29 maart 2018 heeft de Canadese toezichthoudende autoriteit op haar website bekendgemaakt dat zij nog steeds bezig is met het bestuderen van de opmerkingen die zij heeft ontvangen tijdens de periode waarin opmerkingen konden worden gemaakt, en voornemens was de wijzigingen in NI 25-101 tot een latere datum in 2018 uit te stellen. De Canadese toezichthoudende autoriteit heeft de Commissiediensten er evenwel van in kennis gesteld dat de plannen om National Instrument 25-101 regarding Designated Rating Organisations te wijzigen momenteel zijn opgeschort, zonder dat een nieuwe tijdsindicatie is gegeven. In de beoordeling die aan dit besluit ten grondslag ligt, zijn alle verwachte wijzigingen derhalve buiten beschouwing gelaten.

(9) Bij Verordening (EU) nr. 462/2013 wordt in artikel 3, lid 1, onder w), een definitie van "ratingoutlook" ingevoerd en worden bepaalde vereisten van Verordening (EG) nr. 1060/2009 die op ratings van toepassing zijn, thans tot ratingoutlooks uitgebreid. In het Canadese kader staat weliswaar met niet zoveel woorden dat een ratingoutlook iets anders is dan een rating, maar er zijn bepaalde verwijzingen naar maatregelen, adviezen en verslagen die zodanig algemeen zijn dat zij impliciet ratingoutlooks omvatten.

(10) Om de perceptie van de onafhankelijkheid van ratingbureaus tegenover de beoordeelde entiteiten te verbeteren, worden de regels inzake belangenconflicten in artikel 6, lid 4, en de artikelen 6 bis en 6 ter van Verordening (EG) nr. 1060/2009 bij Verordening (EU) nr. 462/2013 uitgebreid tot belangenconflicten veroorzaakt door aandeelhouders of vennoten die een significante positie binnen het ratingbureau innemen. Het Canadese kader is niet even gedetailleerd of prescriptief als de Unieregeling. Hoewel er sprake is van een algemeen vereiste om redelijke interne mechanismen voor het aanpakken van tekortkomingen op te zetten waarvan de toereikendheid en doelmatigheid zou worden gemonitord en beoordeeld, bestaat er geen even gedetailleerd, uitdrukkelijk vereiste om belangenconflicten in verband met significante aandeelhouders aan te pakken. Bovendien is er geen verbod op het afgeven van een rating aan een entiteit indien een bestuurslid van het ratingbureau of een aandeelhouder die meer dan 10 % van het kapitaal of de stemrechten van het ratingbureau bezit, ook meer dan 10 % van het kapitaal in de beoordeelde entiteit bezit. Er bestaat evenmin een verbod voor een persoon of entiteit die meer dan 5 % van het kapitaal of de stemrechten van een ratingbureau bezit, om consultancy- of adviesdiensten te verlenen aan een beoordeelde entiteit van dat ratingbureau.

(11) Verordening (EU) nr. 462/2013 voert nieuwe bepalingen in om ervoor te zorgen dat vertrouwelijke informatie alleen voor doeleinden in verband met ratingactiviteiten wordt gebruikt en tegen fraude, diefstal of misbruik wordt beschermd. Daartoe moeten ratingbureaus op grond van artikel 10, lid 2 bis, van Verordening (EG) nr. 1060/2009 ratings, ratingoutlooks en daaraan gelieerde informatie als voorwetenschap behandelen tot aan de openbaarmaking ervan. Het Canadese juridische en toezichtkader bevat een definitie van voorwetenschap, maar ratings en daaraan gelieerde informatie worden niet automatisch als zodanig erkend.

(12) Verordening (EU) nr. 462/2013 is erop gericht het niveau van transparantie en kwaliteit van ratingmethodologieën te verhogen. Zij voert in afdeling D, onderafdeling I, punt 3, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1060/2009 een verplichting voor ratingbureaus in om aan een beoordeelde entiteit de kans te geven vóór de publicatie van de rating of de ratingoutlook op eventuele feitelijke fouten te attenderen. Krachtens het Canadese juridische en toezichtkader moet een ratingbureau een beoordeelde entiteit, zonder te specificeren of dat tijdens haar werkuren moet gebeuren, in kennis stellen van de kritische informatie en voornaamste overwegingen waarop een rating zal worden gebaseerd voordat deze wordt gepubliceerd, al is er geen tijdsbestek vastgesteld waarbinnen de beoordeelde entiteit kan reageren.

(13) Verordening (EU) nr. 462/2013 voert in Verordening (EG) nr. 1060/2009 in artikel 8, lid 5a, lid 6, onder a bis) en onder a ter), en lid 7, waarborgen in om ervoor te zorgen dat wijzigingen in ratingmethodologieën niet tot minder strenge methodologieën leiden. Hoewel het Canadese juridische en toezichtkader voorschrijft dat ratings moeten worden afgegeven op basis van methodologieën die door zorgvuldigheid, systematiek en continuïteit worden gekenmerkt en die worden gevalideerd, is er geen expliciet vereiste dat ratings op basis van gepubliceerde methodologieën moeten worden afgegeven. Ratingbureaus zijn niet verplicht marktdeelnemers over wijzigingen in hun methodologieën te raadplegen of om fouten in hun methodologieën te corrigeren. Evenmin is er sprake van een uitdrukkelijk vereiste om de toezichthouder, andere autoriteiten of getroffen entiteiten in kennis te stellen van fouten in een methodologie die een impact op de ratings van het ratingbureau kunnen hebben.

(14) Verordening (EU) nr. 462/2013 versterkt de vereisten inzake de presentatie en openbaarmaking van ratings. Overeenkomstig artikel 8, lid 2, van en afdeling D, onderafdeling I, punt 2a, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1060/2009 moet een ratingbureau bij de gepubliceerde informatie over de ratingmethodologieën, modellen en belangrijke aan ratings ten grondslag liggende aannamen duidelijke en eenvoudig te begrijpen richtsnoeren voegen waarin de aannamen, parameters, beperkingen en onzekerheden van de in het ratingproces gebruikte modellen en methodologieën worden toegelicht. Het Canadese juridische en toezichtkader bevat geen strikte verplichting om bij een rating en een ratingmethodologie adequate richtsnoeren te voegen. Evenmin bestaat er een uitdrukkelijke verplichting voor een ratingbureau om in de rating te benadrukken dat de rating het standpunt van het ratingbureau vertegenwoordigt en dat er slechts in beperkte mate op vertrouwd mag worden.

(15) Om in de ratingbureausector de mededinging te versterken en de kans op belangenconflicten te beperken, wordt bij Verordening (EU) nr. 462/2013 in afdeling E, onderafdeling II, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1060/2009 een vereiste ingevoerd dat de vergoedingen die ratingbureaus voor ratings en nevendiensten in

rekening brengen, niet discriminerend mogen zijn en op werkelijke kosten moeten zijn gebaseerd. Zij schrijft voor dat ratingbureaus bepaalde financiële informatie openbaar moeten maken. Het Canadese juridische en toezichtkader verlangt niet systematisch van ratingbureaus dat zij de toezichthouder of de beoordeelde entiteiten hun prijsstellingsbeleid verstrekken, al kan de toezichthouder in geval van een onderzoek wel om deze informatie verzoeken. Voorts is er geen vereiste dat de vergoedingen die aan klanten in rekening worden gebracht, op kosten zijn gebaseerd en niet discriminerend zijn.

(16) Gezien de onderzochte factoren voldoet het Canadese juridische en toezichtkader niet aan alle in artikel 5, lid 6, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1060/2009 vastgestelde voorwaarden voor gelijkwaardigheid. Het kan daarom niet worden beschouwd als gelijkwaardig aan het juridische en toezichtkader dat bij die verordening is ingesteld.

(17) Uitvoeringsbesluit 2012/630/EU moet daarom worden ingetrokken.

(18) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Europees Comité voor het effectenbedrijf,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoeringsbesluit 2012/630/EU wordt ingetrokken.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2019.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER